

הוצאה לאור של לשכת עורכי הדין - תדפיס מתוך הפדאור החדש אוקטובר 2009
 עפ 70164 / 06 עזרא בן סמי צמח ב' מדינת ישראל [פדאור (לא פורסם) 07 (33) 295]

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו
 בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

עפ 70164/06

בפני: כב' השופטת, ס' רוטלוי ס.ג. אב"ד
 כב' השופטת ע' סלומון צ'רניאק
 כב' השופטת י' שיצר

מערער: עזרא בן סמי צמח
 ע"י ב"כ עו"ד ד"ר חיים משגב

נגד

משיבה: מדינת ישראל
 על-ידי פרקליטות מחוז ת"א (פלילי)
 ע"י ב"כ עו"ד גלבוע

פסק דין

1. ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופטת שירה בן שלמה) לפיו הורשע המערער בעבירה של איזמים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין ותקיפה חבלנית לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

מהעובדות עולה, שהמערער, שהיה עובד עיריית חולון, נכנס ביום 15.5.02 לחדרו של הסמנכ"ל ועל רקע החלטה להעבירו מתפקידו העיף דברים שהיו על השולחן, אחז את המתלונן בגרונו ואיים עליו בכך שאמר לו: "אני ארצח אותך". בהמשך לקח מקלדת מחשב והיכה את המתלונן בחזהו והמתלונן נפל על הרצפה. מנהל כוח האדם, שנכנס לחדר, ביקש אותו להתלונן אליו לחדרו ושם תקף המערער גם אותו באמצעות כיסא, בראשו ובמצחו, עד שאיבד את הכרתו.

בית-המשפט גזר על המערער שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים על תנאי וכן השית עליו פיצוי כספי.

2. במהלך הטיעון בפנינו חזר בו המערער עפ"י הצעתנו מן הערעור על הכרעת הדין והגביל את טיעונו כנגד גזה"ד.

ב"כ המערער הדגיש בטיעונו כי המערער אינו עבריין, הוא עבד במשך כ-20 שנה בעירייה, והעבירות בהן הורשע התרחשו בפרץ רגשות, בשל מצוקתו עקב הבעיות

שנוצרו במקום עבודתו בעניין איוש משרתו. עוד הוסיף כי ארבעה ימים לאחר האירוע פוטר מהעבודה ללא הליכים נאותים לטענתו, ובין הצדדים מתנהל הליך ממושך בבית הדין האיזורי לעבודה. בתקופה זו נקלע לקשיים כלכליים, כשהוא המפרנס של משפחתו המונה ארבעה ילדים. ב"כ המערער סבור כי בשל ריחוק הזמן, ממועד האירוע ועד היום, ובשל העובדה שהמערער הוא אדם נורמטיבי ולא היו לו הסתבכויות לפני או אחרי ביצוע העבירות הנדונות, אין מקום להטיל עליו מאסר בעבודות שירות ודי במאסר מותנה.

3. ב"כ המדינה מצידה הדגישה כי מדובר בעבירות תקיפה כלפי שני עובדי עירייה, המערער לא נרגע אחרי שתקף את העובד הראשון, המשיך בהתנהגותו הפרועה. גם התסקיר מצביע על צורך בענישה משמעותית ועל כן אין מקום להתערב בפסיקת בית משפט קמא.

4. לאחר שנתנו דעתנו לטיעוני שני הצדדים ולחומר שבתיק, נחה דעתנו כי לא נפלה שגגה מעם בית משפט קמא.

הלכה פסוקה היא כי ערכאת הערעור תתערב בעונש רק כאשר הוא בלתי ראוי, או סוטה בצורה קיצונית ובלתי סבירה מהעונש ההולם את נסיבות המקרה ואין היא ממירה את שיקול דעתו של בית משפט קמא בשיקול דעתה היא. כך נפסק בבר"ע 714/85, מדינת ישראל נ' מנשה פיש, פ"ד לט(4) 809:

"בית משפט זה הצביע לא אחת על כך כי ערכאת ערעור הדנה במידת העונש אינה צריכה להעמיד את העונש על אותו שיעור אשר אותו היא היתה גוזרת, לו ישבה כערכאה ראשונה. ההתערבות מוצדקת רק באותם מקרים בהם יש סטייה מהותית ממה שהולם את נסיבות העניין."

במקרה דנן, בית משפט קמא נתן דעתו לכל הטיעונים שעלו לפניו, הן לקולא והן לחומרה, וציין כי על בית משפט להגן על עובדי ציבור מפני תוקפנות ובריונות, שעל כן אין בסערת הרגשות בה היה נתון המערער כדי להצדיק את התקיפה הברוטאלית. גם מצבו הכלכלי הקשה כיום הוא אך פועל יוצא ממעשיו. יתר על כן בית משפט אף הדגיש כי אינו

= 2 =

ממצה עם המערער את מלוא חומרת הדין.

אנו סבורים כי בעבירות של תקיפת עובדי ציבור, על בית המשפט לראות לנגד עיניו את האינטרס הציבורי ולתת את מלוא ההגנה לעובדי הציבור שמלאכתם כלל אינה קלה. המסר היוצא מבית המשפט צריך להיות כי אין להשלים עם התנהגות אלימה בכלל, וכאמצעי להשגת מטרת אלו או אחרות, בפרט.

העונש שגזר בית-המשפט אינו חמור בהתחשב במהות העבירות ובעובדה כי המערער פגע בשני עובדי ציבור בזה אחר זה, ובמיוחד כאשר אחד מהם הגיע כדי לנסות להרגיעו, ומכל מקום לא מצאנו עילה להתערבות בגזה"ד.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום כ' באלול תשס"ז (03/09/2007) במעמד הצדדים